

“ΕΙΜΑΙ ΕΔΩ ΓΙΑ ΣΕΝΑ!”

Των Αφροδίτης Αναγνώστου, Αικατερίνης Βελέντζα, Μαρίας Θάνου, Σοφίας Τσολάκη

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ:

- Α) ΚΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ: ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ
- Β) ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ- ΑΝΝΥ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ
- Γ) ΜΗΤΕΡΑ- ΝΑΣΙΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
- Δ) ΣΙΣΣΥ

Σκηνή 1η

Είναι πρωί. Βρισκόμαστε στο γραφείο ενός Γυμνασίου σε μια επαρχιακή πόλη της Ελλάδας. Μια νεαρή κοπέλα, η ψυχολόγος του σχολείου, Άννυ Καραγιάννη, κάθεται σε ένα γραφείο και σημειώνει κάτι στα χαρτιά της. Φοράει ένα ροζ πουλόβερ και ένα κλασικό τζιν. Μπαίνει η φιλόλογος κα. Παπαδοπούλου φουριόζα. Είναι καλοντυμένη και δείχνει αναστατωμένη.

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ:

Άννυ, καλημέρα. Μπορώ να σε απασχολήσω για λίγο;

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Ασφαλώς, Ελένη, πες μου σε τι μπορώ να σε βοηθήσω;

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ:

Στο Α3 έχω μια μαθήτρια, τη Χρυσάνθη Νικολαΐδη. Ένα ήσυχο πλάσμα και καλή μαθήτρια. Τις τελευταίες βδομάδες, όμως, έχει αλλάξει συμπεριφορά. Οι επιδόσεις της στα μαθήματά μου έχουν πέσει. Έρχεται αδιάβαστη. Τη βλέπω στεναχωρημένη και απόμακρη. Σήμερα μου ζήτησε να αλλάξει θρανίο και να καθίσει μόνη της. Κάτι συμβαίνει. Σκέφτηκα να μιλήσω με τους γονείς της. Τι λες κι εσύ;

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Ρώτησες το παιδί αν έχει κάποιο πρόβλημα;

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ:

Ναι, αλλά δεν πήρα καμία απάντηση. Απέφευγε ακόμα και να με κοιτάξει.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Να καλέσουμε τους γονείς. Να ζητήσουμε να δώσουν την άδεια να μιλήσει μαζί μου.

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ:

Αμέσως τώρα. Πάω να ζητήσω το τηλέφωνο από το Διευθυντή.

Χτυπάει τη διπλανή πόρτα που είναι κλειστή και γράφει ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Μπαίνει μέσα στο διπλανό γραφείο. Η Άννυ σκύβει πάλι στα χαρτιά της. Σε λίγο επιστρέφει η κ. Παπαδοπούλου με ένα κίτρινο χαρτάκι στο χέρι. Απευθύνεται προς την ψυχολόγο.

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ:

Θα τηλεφωνήσω αυτή τη στιγμή.

Η ψυχολόγος της ρίχνει ένα ενθαρρυντικό βλέμμα. Η κα. Παπαδοπούλου κατευθύνεται προς ένα γραφείο που έχει επάνω μια τηλεφωνική συσκευή. Σηκώνει το ακουστικό και σχηματίζει τον αριθμό.

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ: (προς την Άννυ)

Καλεί...

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ:

Γειά σας. Σας τηλεφωνώ από το 2ο Γυμνάσιο. Είστε η μητέρα της Χρυσάνθης Νικολαΐδη; **(σύντομη παύση)** Μάλιστα, κυρία Δημητρίου. Είμαι η φιλόλογός της, η Ελένη Παπαδοπούλου. Θα ήθελα να έρθετε στο σχολείο να μιλήσουμε για τη Χρυσάνθη. Έχω παρατηρήσει μια αλλαγή στην επίδοση και τη συμπεριφορά της, τον τελευταίο καιρό.

(Παύση. Ακούει προσεκτικά την απάντηση της μητέρας.)

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ:

Μπορείτε σήμερα κιόλας. Πολύ ωραία. Κατά τις 13.30. **(Παύση)** Ωραία, ωραία, θα τα πούμε το μεσημέρι. Θα είμαι στο γραφείο των καθηγητών. Θα σας περιμένω.

Προς την ψυχολόγο

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ:

Θα έρθει σήμερα κιόλας.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Καλύτερα, όσο το δυνατόν πιο γρήγορα να μάθουμε τι συμβαίνει.

Σκηνή 2η

Στο ίδιο γραφείο το μεσημέρι. Το γραφείο είναι άδειο, καθώς οι καθηγητές βρίσκονται στις αίθουσες για την τελευταία ώρα πριν το σχολάσμα. Η κ. Παπαδοπούλου κάθεται σε ένα γραφείο. Μπροστά της έχει γραπτά. Κρατάει ένα

κόκκινο στυλό και διορθώνει.

Μπαίνει μια ξανθιά νέα γυναίκα, βαμμένη έντονα, με πράσινα νύχια, με ρούχα νεανικά: σκισμένο τζιν και μποτάκια με αλυσίδες. Ρίχνει ένα ερευνητικό βλέμμα τριγύρω. Βλέπει την Παπαδοπούλου και κατευθύνεται προς το μέρος της. Εκείνη σηκώνεται.

ΜΗΤΕΡΑ:

Γεια σας. Είμαι η Νάσια Δημητρίου, η μητέρα της Σίσσυς. Ψάχνω μια φιλόλογο, την κυρία....

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ:

Εγώ είμαι. Εγώ σας τηλεφώνησα. Ελένη Παπαδοπούλου... **(Της απλώνει το χέρι)**

Οι δύο γυναίκες ανταλλάσσουν μια χειραψία.

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ:

κα. Δημητρίου, θα μπω αμέσως στο θέμα. Η Χρυσάνθη είναι μια από τις καλύτερες μαθήτριες στο Α3. Τον τελευταίο καιρό, όμως, η συμπεριφορά της άλλαξε προς το χειρότερο. Έχει γίνει απόμακρη... Δε φέρνει τις εργασίες και στο τελευταίο διαγώνισμα ήταν αδιάβαστη.

(Η Νάσια ξεφυσάει. Κάθεται πάνω στο γραφείο και βγάζει μια λίμα από την τσάντα της. Αρχίζει να λιμάρει τα νύχια της. Η κ. Παπαδοπούλου συνεχίζει ενοχλημένη.)

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ:

Δε μου είχε δώσει τέτοια εικόνα από την αρχή της χρονιάς. Στο προηγούμενο διαγώνισμα είχε γράψει 20 και τώρα κάτω από τη βάση. Ανησυχώ γι' αυτήν.

Η Νάσια σταματάει να λιμάρει τα πράσινα, μακριά νύχια της. Ανασηκώνεται και απευθύνεται στην κ. Παπαδοπούλου.

ΜΗΤΕΡΑ:

Τελειώσατε; Έφηβη είναι κα. Παπαδοπούλου μας! Σε αυτή την ηλικία τα παιδιά πειραματίζονται. Και με μηδέν να τελειώσει το σχολείο, κανένας δε χάνεται. Θα της διδάξω εγώ την τέχνη μου... Έχω ένα από τα καλύτερα κομμωτήρια της πόλης!

(Η κα. Παπαδοπούλου της μιλάει τώρα φανερά εκνευρισμένη.)

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ:

Εγώ θα σας πρότεινα να την πείσουμε να μιλήσει με την ψυχολόγο του σχολείου μας. Μπορεί να είναι κάτι σοβαρό! Δεν είναι φυσιολογικό να αλλάζει συμπεριφορά από τη μια μέρα στην άλλη.

Η Νάσια μιλάει αργά, σα να απευθύνεται σε κάποιον που δεν καταλαβαίνει.

ΜΗΤΕΡΑ:

Μπορεί!!! Μπορεί!! Έστω! Με θέλετε για κάτι σημαντικότερο;;;

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ: (ξαφνιασμένη από την αναισθησία της)

Μα κ. Δημητρίου πρόκειται για την κόρη σας. Εντάξει, μπορείτε να φύγετε! Τι να πω;

ΜΗΤΕΡΑ:

Αν δε με θέλατε, να μη με καλούσατε! Τέλοσπαντων, δώστε μου το χαρτί να υπογράψω, να τελειώνουμε! Να μη νομίζετε πως έχουμε τίποτα να κρύψουμε. Η κόρη μου τα έχει όλα! Τίποτα δεν της λείπει! Σκοτωνόμαστε στη δουλειά, εγώ και ο πατέρας της! Και θα μου πείτε εσείς τώρα ότι έχει τα ψυχολογικά της;

(Η Παπαδοπούλου βάζει μπροστά της ένα χαρτί με ύφος απόγνωσης.)

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ:

Ορίστε η υπεύθυνη δήλωση ότι επιτρέπετε στην κόρη σας να μιλήσει με την ψυχολόγο.

Η Νάσια Δημητρίου γράφει προσεκτικά για να μη σπάσει τα νύχια της. Πετάει το χαρτί προς το μέρος της καθηγήτριας και λέει:

ΜΗΤΕΡΑ:

Σας χαιρετώ. Τζάμπα ο κόπος. Εφηβικές ανοησίες. Εσείς έπρεπε να ξέρετε από αυτά.

Φεύγει χτυπώντας με δύναμη την πόρτα πίσω της. Η Παπαδοπούλου μένει να κοιτάζει με απορία. Πηγαινοέρχεται. Σε ένα λεπτό μπαίνει η Άννη, η ψυχολόγος.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Αυτή η κυρία ήταν η μητέρα της Νικολαΐδης;

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ:

Ναι, ναι.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Πως πήγε; Έβγαλες άκρη;

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ:

Όχι και πολύ καλά. Αυτή τα αποδίδει όλα στην εφηβική ηλικία. Δε δείχνει να έχει πάρει είδηση ότι κάτι συμβαίνει στο παιδί!

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Δε δέχτηκε να της επιτρέψει να μιλήσει μαζί μου;

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ:

Κατά περίεργο τρόπο, δέχτηκε, αν και μιλούσε πολύ υποτιμητικά για το όλο θέμα.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Τώρα μένει να πείσουμε το παιδί να μιλήσει μαζί μου. Καλύτερα να μην το καθυστερήσουμε.

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ:

Εντάξει, θα τα πούμε αύριο. Καλό μεσημέρι.

Ετοιμάζει τα πράγματά της.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Καλό μεσημέρι.

Σκηνή 3^η

Το ίδιο μεσημέρι, λίγο αργότερα στο σπίτι της Σίσσυς. Η Νάσια κάθεται χαλαρή σε έναν καναπέ. Παντού επικρατεί ακαταστασία. Στο τραπέζι του σαλονιού υπάρχουν άδεια κουτιά από πίτσα και περιτυλίγματα από σουβλάκια. Η Σίσσυ μπαίνει. (Φοράει σκισμένο τζιν και έχει τα μαλλιά της βαμμένα πράσινα στις άκρες.) Είναι ανήσυχη.

ΣΙΣΣΥ:

Γειά σου, μαμά.

ΜΗΤΕΡΑ:

Αυτή η καθηγήτρια σου, η Παπαδοπούλου είναι για δέσιμο. Με κάλεσε στο σχολείο για ψύλλου πήδημα.

ΣΙΣΣΥ:

Πότε έγιναν όλα αυτά; Γιατί δεν μου είπες τίποτα;

ΜΗΤΕΡΑ:

Καλέ σήμερα. Με πήρε τηλέφωνο το πρωί και ήρθα στο σχολείο σου. (Με ειρωνικό ύφος) Δεν ήξερα ότι έπρεπε να σε ενημερώσω!

ΣΙΣΣΥ: (ανήσυχη, μιλάει γρήγορα)

Μα για ποιο λόγο σε κάλεσε; Τι σου είπε;

ΜΗΤΕΡΑ:

Κάτι βλακείες. Ότι τον τελευταίο καιρό δεν τα πας καλά στα μαθήματα και η συμπεριφορά σου έχει αλλάξει. Δεν έχει με τι να ασχοληθεί η γυναίκα!

ΣΙΣΣΥ:

Κι εσύ τι της είπες;

ΜΗΤΕΡΑ:

Τι να της πω; Ότι είσαι στην εφηβεία και είναι φυσιολογικό να περνάς διάφορες φάσεις... Εμένα καρφί δε μου καίγεται αν δεν είσαι καλή μαθήτρια. Το κομμωτήριο

σε περιμένει! Εγώ, δηλαδή, που δε σπούδασα, είμαι αποτυχημένη; Εγώ είμαι πολύ καλύτερη από πολλούς γιατρούς και άλλους τέτοιους. Όπου να 'ναι θα γίνω διάσημη. Η φήμη μου έχει φτάσει ήδη πολύ μακριά! Αυτοί τι έχουν να προσφέρουν στην κοινωνία! Εγώ προσφέρω στυλ!!! Γίνεται κάποιος να ζήσει χωρίς στυλ;

Η Σίσσυ αναστενάζει και την κοιτάζει με βλέμμα απεγνωσμένο.

ΜΗΤΕΡΑ:

Τι με κοιτάς έτσι; Εγώ δουλεύω σκληρά και βγάζω πολύ περισσότερα από αυτούς που σπούδασαν. Άντε τώρα, κι έχω τρεις βαφές και μια περμανάντ το απόγευμα. Μια μέρα θα πάρεις τη θέση μου!

ΣΙΣΣΥ:

Και που ξέρεις ότι εγώ θέλω το κομμωτήριο; Με ρώτησες ποτέ τι μου αρέσει; Μόνο αυτό που θέλεις εσύ γίνεται! **(Με παράπονο.)** Εμένα κανένας δε με ρωτάει. **(Είναι έτοιμη να βάλει τα κλάματα.)**

ΜΗΤΕΡΑ:

Πάλι γίνεσαι υπερβολική! Είσαι πολύ μικρή για να αποφασίζεις για τον εαυτό σου. Εγώ είμαι η ΜΗΤΕΡΑ σου και θέλω το καλό σου! Εσύ δεν ξέρεις τίποτα! **(Αλλάζοντας τον τόνο της φωνής της.)** Θα φάμε πίτσα με πεπερόνι σήμερα.

ΣΙΣΣΥ:

Αχ, μαμά! Εγώ δεν έχω ζωή!

ΜΗΤΕΡΑ:

Έφηβοι, όλα τους φταίνε! Έχεις γίνει πολύ κουραστική. Κάτσε να πάρω το πατέρα σου να του τα πω όλα!

ΣΙΣΣΥ:

Όχι, όχι στον μπαμπά! **(Φεύγει τρέχοντας για το δωμάτιό της.)**

Χτυπάει το κινητό τηλέφωνο της Νάσιας. Απαντάει.

ΜΗΤΕΡΑ:

Α, γειά σου, αγαπούλα μου.

(Ακούει προσεκτικά.)

ΜΗΤΕΡΑ:

Ααα μάλιστα. Ναι, ναι, πολύ ωραία. Ήμουν σίγουρη ότι θα πάρεις προαγωγή!

(Ακούει πάλι)

ΜΗΤΕΡΑ:

Κι εγώ θ' αργήσω. Έχω πολλή δουλειά το απόγευμα. Α! δε σου είπα. Με κάλεσαν σήμερα από το σχολείο της μικρής. Μια φιλόλογος. Λέει ότι δεν τα πάει καλά στα μαθήματα τώρα τελευταία κι ότι έχει αλλάξει συμπεριφορά. Άκου θράσος να μου πει ότι αυτή ξέρει καλύτερα τι κάνει το δικό μου παιδί!

(Ακούει κουνώντας το κεφάλι.)

ΜΗΤΕΡΑ:

Καμία σχέση. Έχουν ξεφύγει αυτοί! Μας παίρνουν τηλέφωνο για ψύλλου πήδημα. Εξάλλου τι τους νοιάζει αυτούς για το δικό μας το παιδί!

(Ακούει.)

ΜΗΤΕΡΑ:

Μπα, δεν πιστεύω να είναι κάτι σοβαρό. Πάντως δέχτηκα να μιλήσει η μικρή με την ψυχολόγο του σχολείου. Να μη νομίζουν πως έχουμε τίποτα να κρύψουμε!!!

(Ακούει.)

ΜΗΤΕΡΑ:

Εντάξει, αγάπη μου. Σε κλείνω τώρα. Πρέπει να φύγω για το κομμωτήριο.

Σκηνή 4η

(Στο σχολείο την άλλη μέρα. Η Σίσσυ έρχεται στο γραφείο της ψυχολόγου. Τη συνοδεύει η κα. Παπαδοπούλου)

ΚΑ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ:

Κάθισε, Χρυσάνθη. Δε θα αργήσει η κα. Καραγιάννη. Εγώ πρέπει να πάω στο μάθημα.

(Η Σίσσυ κάθεται με σκυμμένο το κεφάλι. Μπαίνει η Αννυ Καραγιάννη.)

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Γειά σου. Είσαι η Χρυσάνθη Νικολαΐδη;

ΣΙΣΣΥ: **(με φωνή που τρέμει)**

Μάαααλιστα.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Σε φωνάζουν Χρυσάνθη;

ΣΙΣΣΥ:

Όχι, από μικρή με φωνάζουν Σίσσυ.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ: (με βεβαιότητα)

Και οι φίλοι σου έτσι σε λένε.

ΣΙΣΣΥ:

Δεν έχω φίλους. **(Ξανασκύβει το κεφάλι.)**

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Η κα. Παπαδοπούλου, η φιλόλογός σου, μου είπε ότι είσαι πολύ καλή μαθήτρια, αλλά τις τελευταίες μέρες κάτι άλλαξε.

(Η Σίσσυ την κοιτάει. Έχει κοκκινίσει.)

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Δε χρειάζεται να νιώθεις άσχημα. Είμαστε εδώ για να σε βοηθήσουμε. Συνέβη κάτι και άλλαξες συμπεριφορά; Μήπως αισθάνεσαι κουρασμένη από το διάβασμα;

ΣΙΣΣΥ:

Όχι, μου αρέσει να διαβάζω. Δεν έχω τίποτα καλύτερο να κάνω.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Μήπως έχεις πολλές εξωσχολικές δραστηριότητες και δεν προλαβαίνεις;

(Η Σίσσυ μιλάει χωρίς να κοιτάζει στα μάτια την ψυχολόγο. Κοιτάζει κυρίως κάτω.)

ΣΙΣΣΥ:

Ναι, ναι, εξωσχολικές δραστηριότητες.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Τώρα τις ξεκίνησες;

ΣΙΣΣΥ:

Όχι, από την αρχή της χρονιάς. Με τα πολλά διαγωνίσματα άρχισα να μην προλαβαίνω.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Μήπως είναι θέμα διαχείρισης του χρόνου; Μήπως έχει συμβεί κάτι άλλο;

ΣΙΣΣΥ:

Όχι, όχι, τίποτα.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Δεν θέλω να σε πιέσω. Απλώς η καθηγήτρια σου ανησύχησε με την αλλαγή.

ΣΙΣΣΥ: (Σηκώνει το κεφάλι και λέει θυμωμένα)

Δε χρειάζεται να ασχολείστε μαζί μου.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Μα γιατί το λες αυτό;

ΣΙΣΣΥ:

Εδώ ούτε στο σπίτι δε μου δίνουν καμία σημασία. Το σχολείο θα ενδιαφερθεί για μένα;

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Τι εννοείς δε σου δίνουν σημασία;

ΣΙΣΣΥ:

Δε με ρωτάνε ποτέ τι θέλω. Δε ζητάνε τη γνώμη μου!

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Για ποιο θέμα δε σε ρωτάνε;

ΣΙΣΣΥ:

Για τα πάντα. Από τα πιο ασήμαντα ως τα πιο σπουδαία.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Θέλεις να μου πεις ένα παράδειγμα;

ΣΙΣΣΥ:

Να, η μαμά επέμενε να μου βάψει τις άκρες των μαλλιών πράσινες. Λέει ότι είναι πολύ trendy. Εγώ δεν ήθελα, αλλά τελικά έγινε το δικό της. Και μετά τα παιδιά με κοροϊδεύουν για την εμφάνισή μου.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Ποια παιδιά; Εδώ, από το σχολείο;

ΣΙΣΣΥ:

Ναι, κάποιοι μαθητές από την Τρίτη γυμνασίου με κοροϊδεύουν. Μου φωνάζουν διάφορα όταν περνάω.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Θέλεις να μου εξηγήσεις λίγο περισσότερο;

ΣΙΣΣΥ:

Δε θέλω να φοράω στο σχολείο τα ρούχα που μου αγοράζει η μαμά. **(Σκουπίζει ένα δάκρυ. Μετά μιλάει γρήγορα και η φωνή της τρέμει.)** Η μαμά μου λέει ότι τώρα που μπήκα στην εφηβεία πρέπει να ντύνομαι πιο μοντέρνα, δηλαδή σαν αυτή. Εγώ θέλω να φοράω τις φόρμες μου στο σχολείο. Δε με ρωτάει για τίποτα. Μου λέει συνέχεια ότι θα πάρω το κομμωτήριο. Εγώ, όμως, θέλω να σπουδάσω. Δεν τους νοιάζει αν είμαι καλή μαθήτρια. Γιατί να προσπαθώ, αφού στο κομμωτήριο θα καταλήξω;

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Μάλλον το πρόβλημα είναι πιο σοβαρό, δεν είναι οι εξωσχολικές δραστηριότητες. Θέλεις να μου πεις για τους μαθητές που σε πειράζουν; Μήπως απλώς κάνουν αστεία;

ΣΙΣΣΥ:

Δε θέλω να μιλήσω γι' αυτό.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Σίσσυ, αν είναι κάτι πιο σοβαρό πρέπει να το πεις, να το πούμε μαζί στο Διευθυντή. Πρέπει να βρούμε κάποια λύση. Είναι κρίμα να πιέζεσαι τόσο πολύ.

(Η Σίσσυ βάζει τα κλάματα. Η ψυχολόγος της δίνει χαρτομάντηλο.)

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Αν δε θέλεις να μιλήσεις, ας σταματήσουμε εδώ. Θα το σκεφτείς και θα έρθεις να μιλήσουμε ξανά.

(Η Σίσσυ σταματάει να κλαίει.)

ΣΙΣΣΥ:

Μου στείλανε μηνύματα στο κινητό.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Τι έλεγαν τα μηνύματα;

ΣΙΣΣΥ:

Ήταν πολύ προσβλητικά. Τα έσβησα αμέσως. Δεν ήθελα να τα ξαναδώ.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

ΣΙΣΣΥ μου, άκουσέ με. Θα ήθελα να σκεφτείς λίγο τον εαυτό σου. Δεν μπορείς να τα αντιμετωπίσεις όλα αυτά μόνη σου. Οι γονείς σου σίγουρα σε αγαπάνε και θέλουν το καλό σου. Πρέπει να τους μιλήσεις με θάρρος. Να τους εξηγήσεις. Αν χρειαστεί μπορώ να σε βοηθήσω σ' αυτό.

(Η Σίσσυ αρχίζει πάλι να κλαίει.)

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Όσο για τους μαθητές, πρέπει να τα πεις στο Διευθυντή. Κανείς δεν πρέπει να ανέχεται τέτοιες συμπεριφορές από τους άλλους. Επειδή έσβησες τα μηνύματα, δε διέγραψες το πρόβλημα. Πρέπει να μιλήσεις!

ΣΙΣΣΥ:

Δε νομίζω ότι μπορώ.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Χρειάζεται θάρρος. Δεν αφήνουμε κανέναν να μας προσβάλλει ή να μας μειώνει για οποιοδήποτε λόγο. Όταν δεν μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε μόνοι μας, απευθυνόμαστε στους ενήλικες.

ΣΙΣΣΥ:

Δεν ξέρω.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Εγώ θέλω να σκεφτείς όλα όσα είπαμε. Αν συνεχίσεις έτσι, το μόνο που θα καταφέρεις είναι να κάνεις κακό στον εαυτό σου. Όμως, η επιλογή είναι δική σου. Δεν μπορώ εγώ να μιλήσω εκ μέρους σου. Είσαι δυνατή, μπορείς να τους αντιμετωπίσεις όλους.

(Η Σίσσυ σταματάει να κλαίει. Δείχνει σκεπτική. Αλλάζει ύφος και παίρνει μια βαθιά ανάσα.)

ΣΙΣΣΥ:

Με βρίζανε, μου λέγανε ότι είμαι «φυτό με πράσινα μαλλιά» και κάτι άλλα πολύ χειρότερα. Δεν μπορώ να τα επαναλάβω.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Αυτοί πρέπει να τιμωρηθούν. Είναι ανάγκη να καταλάβουν ότι δεν μπορούν να προσβάλλουν τους άλλους για πλάκα κι ότι τα μηνύματα μπορούμε να τα βρούμε, ακόμα κι αν έχουν σβηστεί. Δεν μπορούν να κάνουν ότι θέλουν!

ΣΙΣΣΥ:

Σας παρακαλώ μην πείτε τίποτα σε κανέναν.

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Εννοείται, εγώ έχω το επαγγελματικό απόρρητο που με δεσμεύει. Εσύ πρέπει να αναλάβεις να αλλάξεις την κατάσταση και να βοηθήσεις τον εαυτό σου. Αν θέλεις, μπορώ να είμαι μαζί σου όταν θα πας στο Διευθυντή.

ΣΙΣΣΥ:

Θα το σκεφτώ.

(Η ψυχολόγος την πλησιάζει και τη χτυπάει φιλικά στην πλάτη.)

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Είσαι γενναίο κορίτσι. Πιστεύω σ' εσένα. Δεν μπορείς να τα κρύβεις όλα μέσα σου. Πρέπει να αντιδράσεις με ψυχραιμία. Να μιλήσεις και με τους γονείς σου.

(Η Σίσσυ την κοιτάει στα μάτια με ευγνωμοσύνη.)

ΣΙΣΣΥ:

Σας ευχαριστώ πολύ. Πρώτη φορά μου μιλάει κάποιος έτσι. Θα σκεφτώ όλα όσα μου είπατε. Μπορώ να σας ξαναενοχλήσω;

ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ:

Είμαι εδώ για σένα!

(Η Σίσσυ προχωράει προς την πόρτα. Γυρίζει πίσω και κοιτάζει την Άννυ.)

ΣΙΣΣΥ: Σας ευχαριστώ πολύ. Γειά σας

ΤΕΛΟΣ